

Plantager kjende vi saa saare godt fra tidlige Dage. Vi have et ikke ubetydeligt Activ af denne Art fra ældre Tid, og til den Art af Activer vil jeg efter mit Skjon troe, at vi maae komme til at henføre ogsaa denne Forordning. Jeg siger ikke dette for at ville foranledige ærede Medlemmer til strax at danne sig en Mening, hvorefter de skulde være tilbøielige til at nægte det af Regjeringen foreslaede; det siger jeg ingentunde. Vi have før givet Penge ud uden just stor Forventning om at faae dem igjen, og vi ville vistnok ikke nægte Udgivelsen af disse Penge, naar vi blive overbeviste om — og det kan maaskee den næstere Underjogelse føre til — at det virkelig er til Gavn og Nytte, at disse Penge udgives. Der er til Bestyrelse for denne Bevilling meddeelt os forskjellige Forslag fra Planterne og fra Communeraadet paa St. Croix. At Regjeringen ikke har kunnet gaae ind paa disse Forslag, finder jeg saa saare naturligt, og jeg behøver ikke at opholde mig videre derved, da det jo vilde være utænkeligt, at Regjeringen kunde føie de Duffer fra Beboerne paa St. Croix, som her ere fremsatte; men der er et Duffe fra Beboernes Side, som jeg ikke finder blandt dem, man har meddeelt os, og hvis Gjenstand jeg egentlig vilde ansee for at være det, som vilde være dem bedst tjenlig og mindst byrdefuld for os; det er dette, at de overtage deres egne Anliggender fra Først til Sidst, og lade os aldeles udenfor, saaledes at vi ikke krævede en Skilling Indtægt af St. Croix, men endog saa vilde give f. Ex. Saameget til, som en Regjeringsbefuld-mægtiget og nogle Secretairer o. s. v. ville have for at sidde paa St. Croix og repræsentere den danske Krones Høihedsret, men i alt Andet lade Beboerne paa St. Croix reggere sig selv saa godt, de kunne og ville, saaledes altsaa — jeg gjentager det — at Colonien kun er under dansk Høihedsret og iøvrigt har at bestyre sine egne Affairer uden nogensomhelst Indblanding fra vor Side. Derved vilde, efter min Mening, naar nogen Tid var gaaet under den Frihed, der saaledes tilstodes, Colonien være istand til efterhaanden at forbedre sin Stilling, og, om vi ogsaa for at opnaae en saadan Overenskomst, en saadan

Afgjørelse, skulde give noget Tilflugt, saa skal jeg for min Person være aldeles tilbøielig til at gaae ind derpaa. Vi have jo i mange Aar havt en stadig Grindring om, hvor overordentlig kostbart det er at have stige Colonier, idet der haade directe og indirecte er anvendt af den danske Statskasse store Summer paa de vestindiske Der. Jeg skal blot tage to Poster; den ene er den Erstatning, vi gavede dem for Slaveriets Ophor, uden at vi derfor havde den Fornøielse at see, at disse Penge hjalp dem synderlig, og den anden Post, der udgjør den største Sum, er den, der er fremkommen ved, at vi i lange Aar-rækker have ladet St. Croix Sukkeret blive indført for en mindre Told end alle andre Sukkere. Det er nu af de Paastande, den kommer med igjen, at den gjerne vilde have sine Sukkere ind her i Landet for 2 Skilling mindre pr. Pund, end andre Folk kunne faae det ind for, men dette er Noget, som Regjeringen ganske rigtig siger er umuligt. Colonisterne ere maaskee komne til at gjøre en saadan Fordring ved at see af vor Toldtarif, at de danske Sukkerraffinaderier leve under en vis Beskyttelse. Jeg nævner ikke dette for at fremdrage disse alene; der er jo saamange andre Industribevende, der ogsaa leve under Beskyttelse, og Colonisterne have vel saa meent, at de ogsaa kunde komme ind under dette System, som jeg dog til min Glæde seer, at den ærede Finantsminister ikke vil have videre fremmet, men tværtimod affkaffet. Saaledes som Forholdene nu ere, have vi jo dog alligevel en ikke ringe Udgift til Derne, uden at vi have nogen Indtægt af dem. Vi skulle efter dette lille Lovforslag have en ringe Bestyrelse — nei ikke nogen ringe; jeg vil haabe, at den er meget god — men en Bestyrelse for godt Kjøb, nemlig for 7,400 Rd. om Aaret. Dertil maae vi rigtig nok føie, at vi aarlig i Almindelighed have en Orlogsmænd liggende ved de vestindiske Der, hvilket i de to sidste Aar efter Statsregnskabet har kostet os 70,000 Rd. om Aaret. Vel veed jeg, at en Deel af disse Udgifter kan man skrive paa Dvellsespostens Regning; men disse Dveller vilde dog, naar vi ikke havde Derne, blive lebede paa en heelt anden Maade end ved at holde et Skib